Mitte 12. Jh.

Seite 90r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36533
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

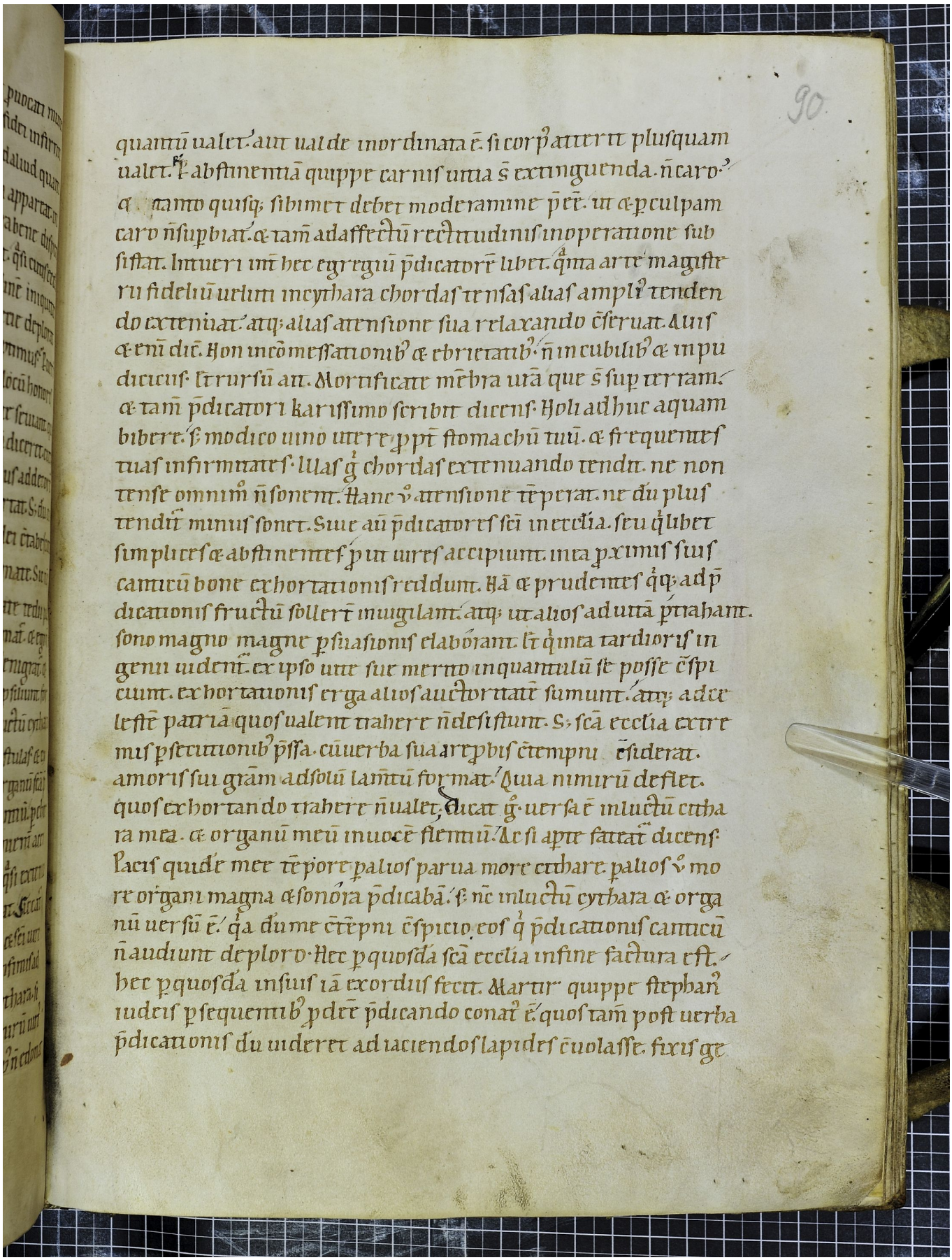

90.

quantū ualet. aut ualde inordinata ē. si cor p̄ atterit plusquam
ualet. ꝑ abstinentiā quippe carnis uana s̄ extinguenda. n̄ caro.
a animo quisq; sibimet debet moderamine p̄ēt. ut æ culpam
caro n̄ superbiat. æ tam adaffectū rectitudinis inoperatione sub
sistat. Intueri uī hec egregiū p̄dicatorē libet. q̄ma arte magistr
ru fideliū urbium incythara chordas tensas aliasq; tenden
do extenuat. atq; aliasq; attensione sua relaxando cōseruat. Auis
æ enī dic. Non incōmessationib⁹ æ ebrietatib⁹. n̄ incubilib⁹ æ impu
dicicuis. Iterumq; ait. Mortificate mēbra ura que s̄ sup terram.
æ tam p̄dicatori karissimo scribit dicens. Noli adhuc aquam
bibere. s̄ modico uino utere ꝓp̄ stomachū tuū. æ frequentes
tuas infirmitates. Illas ḡ chordas extenuando tendit. ne non
tense omnim̄ n̄ sonent. Hanc v̄ attensione tēperat. ne du plus
tendū minus sonet. Siue aū p̄dicatores sēi in ecclia. seu q̄libet
simplices æ abstinentes ꝓ ut ures accipiunt. inta proximis suis
canticū bone exhortationis reddunt. Hā æ prudentes q̄q; ad p̄
dicationis fructū sollert̄ mugilant. atq; ut alios ad unitā ꝓtrahant.
sono magno magne psuasionis elaborant. Et q̄nta tardioris in
genii uident. ex ipso utre suo merito inquantulū se posse cōspi
cunt. exhortationis erga alios auctoritatē sumunt. atq; adce
lestē patriā quos ualent trahere n̄ desistunt. S; scā ecclia exter
mis ꝑsecutionib⁹ pssa. cū uerba sua arepbis ētempnu ēsiderat.
amoris sui grām adsolū tantū formal. Quia nimirū deflet.
quos exhortando trahere n̄ ualet. ducat ḡ. uersa ē in luctū cythā
ra mea. æ organū meū in uocē fletuū. Ac si apte fatat̄ dicens.
Pacis quidē mee tēpore ꝓlios parua more cythare. ꝓlios v̄ mo
re organi magna æsonora p̄dicabā. s; nē in luctū cythara æ orga
nū uersū ē. q̄a dum ētempni cōspicio. eos q̄ p̄dicationis cantica
n̄ audiunt deploro. Hec ꝓquosda scā ecclia infine factura est.
hec ꝓquosda insuis iā exordiis fecit. Martir quippe stephan
iudeis ꝑsequentib⁹ pdē p̄dicando conat̄ ē. quos tam post uerba
p̄dicationis du uideret ad iaciendos lapides cuolasse. fixis ge